

med saa stort Flertal, 14 af dets 15 Medlemmer, har kunnet slutte sig til dette Forslags Hovedprincipper; jeg beklager kun, at Højre ikke har givet sin Tilslutning, og jeg beklager endvidere, at Højre ikke er naaet til at sige os, i hvilken Retning det ønsker, at en Forfatningsændring skal gaa, det maa vi altsaa vente med at faa Klarhed over, indtil Sagen kommer op i det andet høje Ting. Det glædede mig dog, at den ærede sidste Taler (Hammerich) i Dag som Ordfører for Højre udtalte, at han betragtede Forslaget som et Forhandlingsgrundlag, thi efter det, jeg hidtil har set i Højres Presse og erfaret af de Agitationsforedrag, der i den senere Tid er holdt fra den Side, maatte jeg tro, at Forslaget for Højre var en ren Umulighed.

Regeringen kan slutte sig til samtlige de af Flertallet stillede Ændringsforslag, og da jeg kan henholde mig til den Motivering, som den ærede Ordfører (Slebsager) har givet af Ændringsforslagene, skal jeg ikke spille Tiden med nærmere at udtale mig om dem. Adskillige af dem er nærmest af redaktionel og formel Art, og de to Ændringsforslag, som er af reel Værdi, er let overskuelige.

Den ærede Ordfører henstillede imidlertid til mig at tage under Overvejelse, om der ikke skulde foretages Ændringer i §§ 30 og 31 med Hensyn til Spørgsmaalet om „Ophold i Valgkredsen“ og om Valgbarhed. Jeg vil gøre opmærksom paa, at saaledes som Affattelsen her foreligger i Regeringsforslaget, er § 30 enslydende med det Forslag, som gentagne Gange er vedtaget af dette Ting, kun med Udeladelse af Ordene: „paa den Tid, Valget foregaar“, men da Udvalgsflertallet ønsker en Forhandling med mig om denne Sag, skal jeg selvfølgelig være villig til en saadan. Jeg er dog ikke sikker paa, at det er nødvendigt her at foretage nogen Ændring, men mener man, at der mangler en Tydeliggørelse af, hvad der er Lovfor slagets Hensigt, skal jeg selvfølgelig ikke være uvillig til at imødekomme Flertallets Ønske.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Affattelsen af § 31, hvor det hedder: „Valgbar til Folketinget er enhver, der har Valgret til dette“, skal jeg sige, at jeg

unægtelig har forstaaet Ordene saaledes, at det at have Valgret til Folketinget behøver ikke at betyde, at man har Valgret i denne eller hin enkelte Kreds, men at man overhovedet har Betingelsen for at kunne udøve Valgret i en af de Kredse, Valgloven bestemmer, men ogsaa dette Spørgsmaal skal blive Genstand for nærmere Overvejelse med det ærede Udvalg.

Den ærede sidste Taler (Hammerich) fastholder altsaa Højres gamle Standpunkt om 30 Aars Alderen som Betingelse for Valgret til Rigsdagen, og han angav sine Grunde derfor. Disse Grunde er ikke nye, man har hørt dem før. Jeg skal gøre opmærksom paa, hvad ærede Medlemmer godt ved i Forvejen, at Danmark er det eneste Land, der har en saa høj Valgrets alder, og naar det ærede Medlem henviser til, at det i Grundloven af 5. Juni 1849 var foreslaaet at sætte Valgrets alderen til 30 Aar, maa man ikke glemme, at der her i Danmark er foregaaet en betydelig Udvikling i de mange Aar, som er gaaet, siden vi fik Grundloven af 5. Juni 1849, ikke mindst i Retning af at udbrede Oplysning i den opvoksende Slægt. Kan man overalt i den civiliserede Verden have en lavere Valgrets alder end 30 Aar, forekommer det mig, at der ingen Grund er til, at vi skal indtage det Særstandpunkt at fastholde 30 Aars Alderen, som vi hidtil har gjort. Det glæder mig, at ogsaa Højre giver sin Tilslutning til Kvinders Valgret og Valgbarhed, denne Sag har saaledes nu faaet Tilslutning hos alle Partier i dette Ting.

Højre fastholder, som nu motiveret af den sidste ærede Taler, Kravet om Forholdstalsvalg, uden at man dog har villet angive, hvorledes man har ment at burde forme et Forslag i denne Retning. Det Spørgsmaal staar aabent. Det ærede Medlem har i sin Betænkning som Forsvar for den Tanke at gaa over til Forholdstalsvalgmaaden anført, hvorledes Tilstanden har været paa Lolland og i Norge. Paa Lolland valgte man ved et Valg hele Øen over Venstremænd og ved næste Valg lutter Højremænd. Jeg ser ikke nogen Ulykke deri. Det er Vidnesbyrd om, at det Parti, der tabte paa Lolland, gik hjem og tog et alvorligt Arbejde op for paa ny at blive Flertal. Det samme har man gjort